

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2021. gada decembris
Nr. 6 (272)

*Katrai dienai Jaunajā gadā
Kā jaunam sapnim būt,
Un katram sapnim, katrai domai
Par dzīves īstenību kļūt!
Laiks nemanāmi rit,
Gads nākamais pie durvīm sit!
Lai jaunais vairāk laimi, mīlestību rod
Un veiksmes lādes atslēdziņu dod!
Degsmes pilns, ja būsi pats,
Laimes pilns būs Jaunais gads!*

Foto – Valda Otvare

Ir pagājis sarežģīts gads, bet neskatoties uz to, izvērtējam gan izdarīto, gan tikai iesākto un labi gribēto. Tas ir laiks, kurā mēs sakārtojam savu iekšējo pasauli un izvirzām mērķus savai turpmākai

darbībai.

Paldies ikvienam, kas savu artavu sniedz mūsu kopīgai izaugsmei Mētrienas pagastam un Madonas novadam!

Es vēlu Jums, lai šis 2022. gads kļūst

par to gadu, kurā atdzimst cerība un ticība SEV!

Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāja
Ilona Zalāne

2021. gada nogalē

Novembris, decembris īsumā

11.11. Pulcēšanās piemiņas parkā, godinot Lāčplēša kara ordeņa kavalierus.

18.11. Pie piemiņas akmens iedegtas svečītes Latvijas Republikas 103. gadadienai.

20.11. Pulcēšanās uz volejbola pirmo treniņu pēc mājsēdes beigām.

20.11. Sarkaņu pagasta kapos 69 gadu vecumā guldīta Ārija Šcedrova.

27.11. – 07.12. Bibliotēkas logos pirmskolas izglītības grupas bērnu zīmējumu izstāde – ilustrācijas U.Ausekļa dzejoļiem.

28.11. – 05.12. Jauniešu centra fotokursa par ziemas tēmu darbu iesniegšana

un balsošana.

01.12. Sporta pasākumu organizatora pienākumu veikšanu uzsāk Esmeralda Auziņa, Laumas Freijas prombūtnes laikā.

01.12. Valsts meteorodienests izziņo dzelteno brīdinājumu par lielu snigšanu.

02.12. Ozolkalna kapu laukā 87 gadu vecumā guldīta Herta Siliņa.

04.12. Valsts meteorodienests ziņo par tuvojošos sniega vētru.

04.12. Mētrienas mednieku kolektīvās medības, nometīti četri aļņi.

11.12. Valmieras kapos 65 gadu vecumā

guldīts Aleksandrs Kulajevs.

12.12. Svētku egles iedegšana pie pagasta pārvaldes ēkas ar amatierētra piedalīšanos.

08.12. – 17.12. Rokdarbnieču un amatnieku darbu izstāde Mētrienas tautas namā.

16.12. Biedrības „Ābele” audēju izstādes noslēguma pasākums ar ziemīgu fotosešiju.

18.12. Aināra Bumbiera koncerts Mētrienas tautas namā.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Kopā 50 gadus

JUBILĀRI

Lai Tavas domas ir manējās
Un mani sapņi ir Tavējie.
Lai Tavas mājas ir manējās,
Veiksmes un neveiksmes - mūsējās.

Melīta un Ilmārs Gruduļi, domājot līdzīgas domas, sapņojot kopīgus sapņus, vienam otru atbalstot, nostaigājuši kopīgus dzīves ceļus un takas 50 gadu garumā.

Ar gadiem attiecībās ir izveidojusies cieņa, sapratne un vēlēšanās otram palīdzēt. Attiecībās svarīga ir pieslīpšanās, attiecībās cilvēki viens otru maina, bet tas notiek nemanāmi. Ne velti saka: ar gadiem pat sejā cilvēki kļūst arvien līdzīgāki. Arī rakstura un uzskatu atšķirības ar laiku nolīdzinās. Melītai un Ilmāram ir daudz kopīgu interešu un vaļasprieku: interese par sportu, dabu un darbu dārzā, savā pagastā, valstī un pasaulē notiekošo, rūpes par bērniem un mazbērniem.

„Melītu es pirmo reizi satiku pirms 39 gadiem saulainā augusta dienā, ierodoties Pamatos (Mētrienā), kur mani sagaidīja simpātiska, ļoti atsaucīga un izpalīdzīga jauna sieviete – manas nākamās darbvietas direktore. Daudzus gadus esam kopā nostrādājušas, svētkus svinējušas, pasākumos piedalījušas. Melīta bijusi vienmēr azartiska, sportiska – braukusi ar motociklu un slēpēm, aktīvi piedalījusies izglītības darbinieku spartakiādēs un pašvaldības darbinieku sporta spēlēs. Vienmēr atbalstījusi sporta pasākumus skolā un pagastā.

Viņa ir arī saimnieciska, darbojas dārzā, patīk būt dabā, ogot un sēpot. Ar Melītu vienmēr patīkami satikties un sirsnīgi aprunāties. Abi ar Ilmāru interesējas par bērnu gaitām un ļoti rūpējas par mazbērniem”, stāsta Mārīte.

„Ilmārs, daudzus gadus būdams Mētrienas pagasta priekšsēdētājs, veicināja un atbalstīja sporta un kultūras pasākumus. Ir saņēmis Madonas novada domes Atzinības rakstu! Ilmāra sirdslieta bija un vēl joprojām ir volejbols. Ilgus gadus spēlējis Mētrienas vīriešu volejbola komandā. Ar savu degsmi un neatlaidību viņš volejbolam ir piesaistījis daudzus Mētrienas jauniešus. Īpaši gandarīts viņš ir par mazdēla Armanda sasniegumiem volejbolā, spēlējot Vecumnieku komandā, bieži esot labākā spēlētāja godā.

Ilmāra ikdiena nav iedomājama bez meža. Tur viņš rod spēku un enerģiju, atbrīvojas no spriedzes, vēro norises dabā.

Ilmārs un Melīta Ligo svētkos!

Un arī pie mājas ir tikusi izveidota neliela, bet skaista dažādu skujkoku kolekcija.

Ilgus gadus Ilmārs vadīja Mētrienas mednieku kolektīvu. Kopš 2001. gada viņš ir šī kolektīva Goda priekšsēdētājs. Un vēl ir tāds interesants fakts, ka Ilmārs ir saņēmis MMD „Gada balvu medniecībā 2016”!

Ilmārs vēl arvien aktīvi iesaistās Mētrienas avīzītes redakcijas darbā, veido notikumu aprakstus, informē par jaunākajiem sportistu, makšķernieku un mednieku sasniegumiem. Ir cītīgs laikraksta „Stars” lasītājs. Un pat ir saņēmis laikraksta redakcijas Medus loterijas laimestu – saldu balvu – medus spainīti!

Tiekoties ar cilvēkiem, Ilmārs ir ļoti atvērta sarunām.

Melītas jubilejā ar dēla Laura ģimeni.

Mazdēla Rūdolfa izlaidums.

Viņam raksturīga ir cieņa, sapratne, vēlēšanās otram palīdzēt. Viņam piemīt labdabīgs humors. Viņš spēj novērtēt apkārtni cilvēku darbu, sasniegumus, ir kopā ar tiem visdažādākajās dzīves situācijās. Un tā vien liekas, ka Ilmāra dzīves moto ir: „Dari, cik vien labi vari un neko nenozēlo!”, tā par Ilmāru domā Līga.

Turaties cieši kopā un atbalstiet viens otru, jo ... „pa diviem ceļš ir tuvāks, pa diviem salds ir saldāks, pa diviem jautrs ir jautrāks, un balts top divreiz baltāks!” Jūs abi esiet īpaši ar saviem darbiem un sasniegumiem!

Pārdomās dalījās Melītas un Ilmāra kolēģes **Līga Pastare** un **Marija Begis-Begge**

Ps. Lai katram no mums ir līdzās cilvēks, kurš sasilda rokas, sirdi un dvēseli!

Lai visiem veselība, optimisms un vēlme darboties! Gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,
Veselību pašam un veselus mīļos.

Laiku zvaigžņu skaitīšanai,
Mazu brīnumu ikdienā
Un lielus brīnumus sirdī.
Eņģeli uz pleca un mīļus cilvēkus blakus.
Mīlestību pret sevi pašu
Un mīlestību pret pasauli aiz loga!

Marija un Līga

Jāņa Tropa jubileja

Jānis dzimis 1972. gada 12. decembrī. Pusmūžs nodzīvots, bet Jānis izskatās tikpat labi, kā līdz šim. Spēcīgs, izdarīgs un izpalīdzīgs. Mētrienas pamatskolā 35 gadus nostrādājis direktore uzskatīja Jāni par vienu no talantīgākajiem un apķērīgākajiem skolēniem visā skolas pastāvēšanas periodā. Jāpiezīmē Jāņa devums pagasta saimnieciskajā dzīvē. Vietējā medpunkta un aptiekas telpu izveidošana bija viņa nopelns. Jānis ir sabiedriska cilvēks, bija ievēlēts par Mētrienas pagasta padomes deputātu. Dejojis tautiskās dejas Mētrienas tautas nama deju kolektīvā „Mētra”. Bija labs sportists, jau no bērnības piedalījās Latvijas mēroga sacensībās zemledus

makšķerēšanā. Piedalījās arī visās Madonas novada pašvaldības darbinieku sporta spēlēs. Divdesmit gadus vadīja Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīvu. Pēdējos gados Jānis pilnīgi pārņēma Mētrienas kausa izcīņas zemledus makšķerēšanā sacensību un citu makšķerēšanas sporta pasākumu organizēšanu. Jānis Trops organizēja arī mednieku šavēju komandas dalību rajona un republikas sacensībās, kā arī dalību ikgadējā mednieku pasākumā „Minhauzens”. Novēlēsim Jānim arī turpmāk neizsīkstošu enerģiju sabiedriskajām darbībām.

Ilmārs Grudulis

Lielākas zivis un mazākas zivis

MAKŠĶERĒŠANA

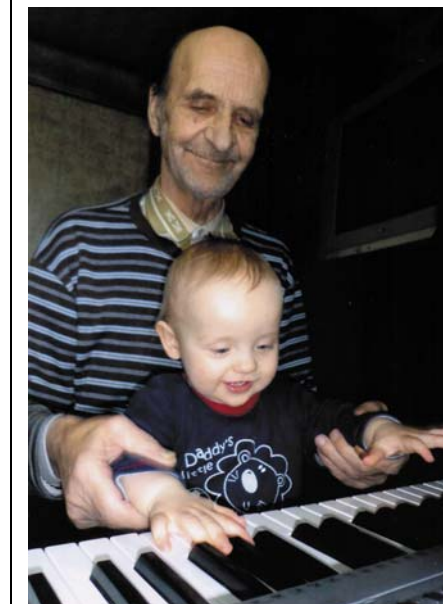
Vislielāko zivi Cesvaines ūdeņos noķēra Andris Grudulis, tās garums bija 1,07 metri un svars 9 kilogrami, to viņš kā pārsteiguma dāvanu valsts svētkos atveda uz Mētrieni savam tēvam Andrejam Grudulam. Tik lielas līdakas mētrienieši noķer ļoti reti.

Intriģējošāks bija Andra Broka stāsts. Andris trīs reizes bija uz vēdzeļu ķeršanu. Interesanti, ka katru reizi noķēra trīs vēdzeles, nevienas garums nebija mazāks par 30 cm. Bet viena vēdzele Mētrienas apstākļos uzskatāma jau par lielu, tās garums pārsniedza 50 cm. Tomēr pagaidām uz ledus iesakām labāk neiet, jo Latvijas mērogā šogad jau noslīkuši vairāki zemledus makšķernieki.

Ilmārs Grudulis

Skrien gadi prom, kā zirgi kalti Nes visu līdz, tik atstāj atmiņas...

Viktors ar mazdēlu.

Esmu dzimis 1941. gada beigās, latviešu ciematnīņā pie Pēterburgas. Ienāca vācieši, visus izveda uz Latviju. Beidzu skolu un Kandavas tehnikumu. Iestājos Latvijas lauksaimniecības akadēmijā. Izdienēju, apprecējos. Sāku strādāt dažādos darbos „Madonas lauktehnikā”. Tad dzīve apmeta kūleni. Vajadzēja atrast dzīves vietu. Man bija pazīstams kolhoza „Līdums” priekšsēdētājs. Nobraucu pie viņa. Man piedāvāja darbnīcu vadītāja vietu. Diez ko labi jau negāja. Nemācēju noturēt vajadzīgo kārtību. Sākās mežonīgā privatizācija. Piedzima meitiņa. Kad kolhozs izputēja, man piedāvāja izveidot komunālo uzņēmumu. Sākās traki gadi. Nozaga elektrolīnijas vadus uz kanalizācijas sūkņu staciju, aeratoru kompresorus. Viss noplūda plāviņā pret graudu kaltēm. Notika nepārtrauktas ūdensvada avārijas. Beidzot pārliecinājām Madonu un Rīgu – jāveic rekonstrukcija. To arī izdarījām. Tagad vismaz ūdensvadi ir kārtībā. Izdevās saglabāt daudzdzīvokļu māju centrālā apkuri (izņemot „Dimantus”). Šodien dzīvoju kopā ar meitas ģimeni. Znotiņš ir vīrs ar zelta rokām. Un lielākais prieks – mazdēliņš, kurš ir īsts gudrinieks. Lūk tā...

Priecīgus Ziemassvētkus un Laimīgu Jauno gadu!

Jūsu Viktors

Sieviešu biedrības „Ābele” audēju ziemīgā fotosesija

BIEDRĪBĀ „ĀBELE”

Sniegotā 16. decembra dienā, kad saule ik pa brīdim parādās un atkal pazūd aiz mākoņu segām, sieviešu biedrības „Ābele” audējas nolēmušas atrādīt savus noaustos darbus fotokamerai. Ietēpušās noaustajos krāsainajos lakatos un brunčos, viņas koši izceļas uz dabas mierīgo krāsu fona.

Aušanas prieks – tas ir divkāšs prieks! Pirmais – par procesu – par dziju un krāsu izvēlēm, to saskaņām un harmonijām, par procesu, kurā liekot dzītiņu pie dzītiņas var izbaidīt, kā veidojas raksts un gatavais iznākums. Krāsu izvēle, tā zināmā mērā ir kā terapija, jo cilvēks izvēlas krāsas, kas viņam patīk, zemapziņā, varbūt intuitīvi izvēlas to, kas viņam nepieciešams, jo katra krāsa dod savu enerģiju. Aušanas process ir kā atpūta no ikdienas darbiem un domām.

Otrais prieks – tas ir gatavais rezultāts! Gatavo izstrādājumu var vilkt mugurā, saposties, izrādīt citiem, likt izstādē vai dāvināt! Lai daudz prieka audēju sejās!

Valdas Otvares teksts un foto

Sirsnīgi sveicam Jūs Ziemassvētkos un Jaunajā gadā!
Vēlam izturību, pacietību un labu veselību!
Lai Jaunais gads nes jaukas dienas, lai saltas, tukšas nav nevienas. Lai spēka daudz un viss vienmēr sokas un nekad nepagurst rokas!

Ticiet sapnīm – tas piepildīsies.
Ceriet uz brīnumu – un tas nāks.
Mīliet! Un pasaule atsmaidīs pretīm daudz sirsnīgāk.
Piedodiet tiem, kas pāri jums darījuši.
Uzsmaidiet tiem, kas jūs aizmirsuši.
Pasakiet labu vārdu tiem, kas jūs nolieguši.
Atveriet durvis tiem, kas savējās jūsu priekšā aizvēruši.

Biedrība „Ābele”

Notikumi bērnudārzā novembrī

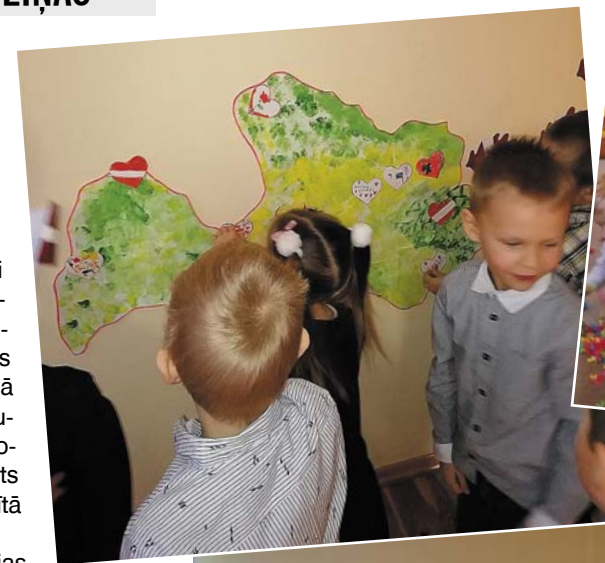
BĒRNUDĀRZA ZIŅAS

Šajā rudenī mūsu novadniekam, rakstniekam un dzejniekam Uldim Auseklim tika atzīmēta apaļa jubileja. Tāpēc, sadarbībā ar pagasta bibliotēku, mazie „Taurenišu” grupas bērni piedalījās zīmējumu konkursā, ilustrējot Ulda Ausekļa dzejoļus. Tikšanās reizē pagasta bibliotēkā katrs atrada savu noslēpumaino kļavas lapu ar dzejoļu, kas pēc tam tika ilustrēti un izstādīti autoram veltītā zīmējumu izstādē.

Novembris ir Latvijas mēnesis, kad atzīmējam mūsu valsts dzimšanas dienu.

Jau pirms svētkiem, apgūstot tēmu „Mājas”, kopā darbojāmies, lai bērni izjustu piederību savai ģimenei, bērnudārzam, dzimtajam pagastam un zemei. Bērni pētīja, kā Latvija izskatās plašajā pasaules kartē, kādas pilsētas ir Latvijas teritorijā. Iepazīna Latvijas valsts simbolus – karogu, himnu un ģerboni.

Bet 17. novembra rītā, par godu Latvijas svētkiem, katrs bērns gatavoja jubilejas kūciņu. Pēc praktiskās darbošanās visi pulcējāmies zālē un vienojāmies kopīgās svētku dziesmās un rotaļās, novēlot saules mūžu Latvijai. Katrs bija uzzīmējis savu novēlējumu sirsniņas formā, ar kuru ieradās uz kopīgo pasākumu. Pasākumu noslēdzām ar pašu gatavotu, brīnišķīgu salūtu.

Gatavošanās svētkiem, telpu rotāšana, svinīgais pasākums, tas viss deva bērniem priekšstatu, ka arī Latvijai ir dzimšanas diena!

Aiga Ivāna

Aptauja „Kā svinam Ziemassvētkus?”

Katrās mājās ir savas svētku svinēšanas tradīcijas, tādēļ aptaujājām pagasta iedzīvotājus par viņu ģimenes Ziemassvētku tradīcijām un jaukākajām Ziemassvētku atmiņām.

Kā Tu sveni Ziemassvētkus? Kā Tu svinēji Ziemassvētkus bērnībā vai skolas gados?

- Parasti svinam mājās klusi, ja kāds atbrauc ciemos, sanāk lustīgāk.
- Tikai savās mājās, bez ciemiņiem.
- Svinam kopā, visas bērnu ģimenes ar mazbērniem.
- Šobrīd svinam Ziemassvētkus lielā radu pulciņā ar pašdarinātām dāvaniņām. Lasām dzejoļus un dziedam. Mēģinām šajā laikā iepriecināt arī citus līdzcilvēkus.
- Ziemassvētkus parasti svinam ģimenes lokā, klusi un mierīgi.
- Ziemassvētkus nesvinu, sagaidu jauno gadu.
- Manā bērnībā un skolas gados Ziemassvētki bija „tabu”. Pavisam maziņu mani tante aizveda pie eglītes ar kristīgajām paražām. Prātā nāk siltums, sveču un skuju smarža, mīļums.
- Bērnībā – ļoti klusi, ar vizināšanos zirga ragavās.
- Bērnībā Ziemassvētkus svinējām tikai 25. decembrī, 24. decembris bija klusais vakars.
- Manos skolas gados Ziemassvētkus atklāti nesvinēja, bet eglīte mājās vienmēr bija.
- Agrāk (padomju laikā) reiz uzrakstīju skolā uz tāfeles “Prieclīgus ziemassvētkus!”, skolotāja visu mācību stundu veltīja manai audzināšanai.
- Bērnībā māte Ziemassvētkos cepa pīrāgus, bet skolā nedrīkstēja svinēt.

Vai Jūs dziediet mājās Ziemassvētku dziesmas?

- Paši nedziedam, bet paklausāmie gan mīļuprāt.
- No sirds dziedam līdz visām radio un televīzijā skanošajām dziesmām.
- Ziemassvētkos esam vienmēr kopā visa ģimene, tāpēc daudz dziedam, mums ir arī muzikālais pavadījums.
- Jā, dziedam paši un klausāmie ierakstus.

Kura ir Tava mīļākā Ziemassvētku dziesma vai dzejolis?

- „Uzsnīga sniedzīgs balts”, brāļu Ziemeļu izpildījumā.

- „Reiz mežā dzima eglīte”.
- „Zvaniņš skan”.
- „Klusa nakts, svēta nakts”.
- „Balts sniedzīgs snieg uz skujiņām”.
- “Viens noburts vārds”, Nikolaja Puzikova izpildījumā.
- „Kaut kur Ziemeļos”, Divas Dvēseles.
- Pie eglītes skaitāms dzejolis: „Ar karstām asarām raud sveces Par aizejošo gadu skumst, Bet visu varošs laika vecis Nes atkal jaunu gadu mums”.
- Mans pirmais dzejolis pie eglītes, kuru es atceros no bērnības, (ko skaitīju tikai dažu gadu vecumā), ir Viļa Plūdona „Ziemas ceļa idile”. (dzejolim ir 11 pantīņi) Ir ļoti daudz skaistu dziesmu un dzejoļu, kas patīk, bet nevienu īpaši izcelt nesanāk.

Ko Tu liec galdā Ziemassvētkos?

- Parasti cenšos likt galdā tradicionālos Ziemassvētku cienastus un tā, lai būtu daudzveidība. Un kur nu bez zirņiem, pupām un piparkūkām!
- Pelēkos zirņus ar gaļas circeņiņiem. Piparkūkas, mandarīnus.
- Pelēkos zirņus ar speķi, asinsdesas ar brūkleņu ievārījumu, zivs ēdienu.
- Pīrādziņus, zirņus, gaļu, putraindesas.
- Štovētus kāpostus ar desiņām, pelēkos zirņus ar speķi.
- Zirņus, cūkas šņukuru, asinsdesas, speķa pīrāgus, cepeti, štovētus kāpostus, kotletes, kartupeļus, karpu, piparkūkas.
- Sautētus skābos kāpostus, pelēkos zirņus.

Kāds ir Tavs pats mīļākais Ziemassvētku ēdiens?

- Sautēti kāposti ar kartupeļiem un kādu gaļas izstrādājumu.
- Štovēti kāposti ar cūkas cepeti.
- Putraindesas ar brūkleņu ievārījumu.
- Šmorētas cūku ribiņas ar štovētiem kāpostiem.
- Vista želejā man jau no bērnības saistās ar šiem svētkiem.
- Piparkūkas.
- Putraindesas.
- Dažādas kūkas.
- Sautēti kāposti, pīrādziņi.

Ko Tu novēli Ziemassvētkos pagasta iedzīvotājiem?

- Saglabāt sirdī mīlestību, ticību un cieņu pret ikvienu dzīvību!
- Mums visiem novēlu, lai ātrāk beigtos

pandēmija un varētu vairāk pulcēties, baudīt kultūru un viens otra sabiedrību, kopīgus pasākumus!

- Būsim pacietīgi, iecietīgi, mīļi pret seviem tuvajiem un citiem līdzcilvēkiem. Lai vienmēr ir sirdī tikai gaišums!
- Gaišu skatu uz dzīvi, neuztraukties par to, ko nevaram izmainīt, priecāties, ka esam veseli. Izmantot iespējas, ko dzīve mums dod!
- Lai gaiši un priecīgi Ziemassvētki! Saticību un mierīgu līdzās būšanu!
- Būt savstarpēji saprotošiem, aktīviem, piedaloties dažādos pasākumos!
- Veselību un gaišus, mierpilnus Ziemassvētkus!
- Baltus, veselīgus, mierīgus Ziemassvētkus!
- Lai stipra veselība un slimības klāt neķeras!
- Jaunajiem meklēt darbu, beigt pārmērīgi lietot alkoholu, būt savstarpēji pieklājīgiem!
- Lai mierīgs, naudīgs, skaistu notikumu bagāts jaunais 2022. gads!

Sagatavoja **Valda Otvare**

Ziemassvētkus svinot

Latvijā kopš seniem laikiem svinēti Ziemassvētki jeb ziemas saulgrieži. Senie latvieši Ziemassvētkus svinējuši trīs dienas. Tie, atšķirībā no mūsdienās daudzās ģimenēs svinētajiem klusajiem Ziemassvētkiem, bija ilksmi svētki ar bagātīgi klātiem galdiem un jautrām izdarībām. Viena no senākajām tradīcijām bija blūka velšana - lai paātrinātu saules atgriešanos, no mājas uz māju tika vilkts ozola blūkis un beigās sadedzināts, tā simboliski sadedzinot arī visas pērnā gada nepatīkšanas.

Ziemassvētku noskaņa nav iedomājama bez piparkūku smaržas mājās, bez svētku galdā celtajiem ēdieniem: pelēkajiem zirņiem, pupām, putraindesām, cūkgaļas cepeša, svētku raušiem.

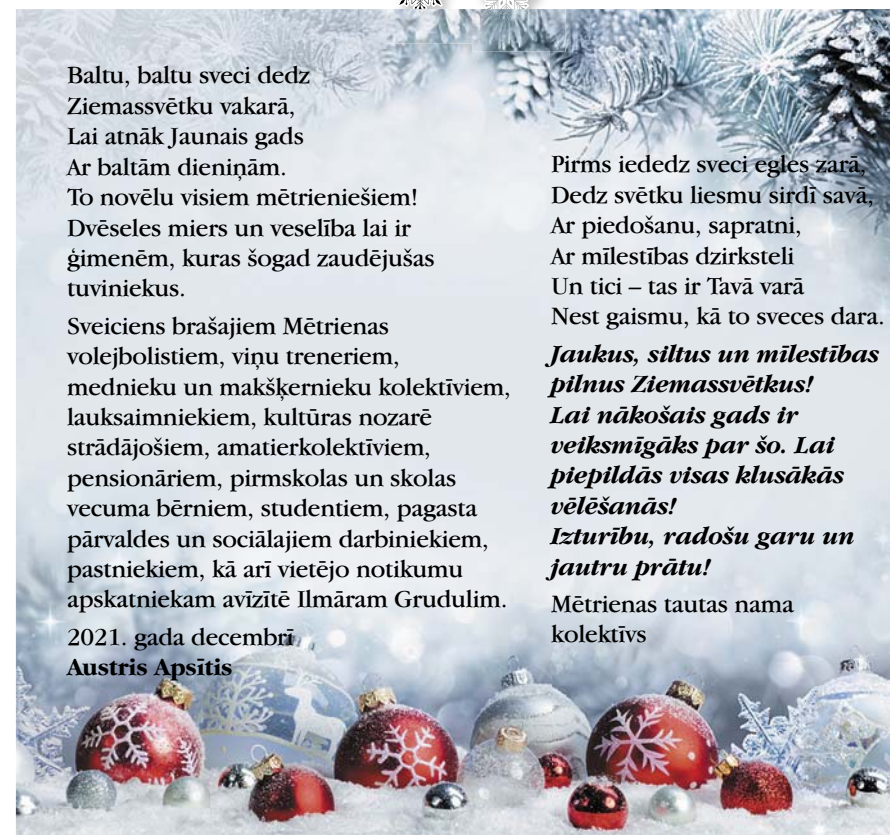
Latviešu tautas ticējumi

*Ziemassvētku galdā jābūt 9 ēdieniem, tad nākamais gads būs bagāts.

*Ziemassvētkos vakarā jātur maize, sāls un uguns uz galda, tad nākamais gads būs svētīgs.

*Lai jaunajā gadā nebūtu jāraud, Ziemassvētku vakarā jāapēd visi novārtie zirņi-asaras.

*Ziemassvētkos galdā jāliek karpa, bet zivs zvīņas- maciņā, kurpē vai kabatā, tad nākamajā gadā bizness nesīs lielu peļņu.

Baltu, baltu sveci dedz Ziemassvētku vakarā, Lai atnāk Jaunais gads Ar baltām dienām. To novēlu visiem mētrieniešiem! Dvēseles miers un veselība lai ir ģimenēm, kuras šogad zaudējušas tuviniekus.

Sveiciens brašajiem Mētrienas volejbolistiem, viņu treneriem, mednieku un maksšķerņieku kolektīviem, lauksaimniekiem, kultūras nozarē strādājošiem, amatierkolektīviem, pensionāriem, pirmskolas un skolas vecuma bērniem, studentiem, pagasta pārvaldes un sociālajiem darbiniekiem, pastniekiem, kā arī vietējo notikumu apskatniekam avīzītē Ilmāram Grudulim. 2021. gada decembrī, **Austris Apsītis**

Pirms iedez sveci egles zarā, Dedz svētku liesmu sirdī savā, Ar piedošanu, sapratni, Ar mīlestības dzirksteli Un tīci – tas ir Tavā varā Nest gaismu, kā to sveces dara.

Jaukus, siltus un mīlestības pilnus Ziemassvētkus! Lai nākošais gads ir veiksmīgāks par šo. Lai piepildās visas klusākās vēlēšanās!

Izturību, radošu garu un jautru prātu!

Mētrienas tautas nama kolektīvs

Kādu saules staru no debesīm Un zvaigznes gaismu nakts klusumā, Dārzu, kurš saplācis ziedos, Rudenī augļus spēj dot. Gaišus skatienus mājas logos Un sētu, kur vienmēr atgriezies. /Ārija Āre/

Sirsnīgi sveicam jubilāru Jāni Tumanovu nozīmīgajā dzīves jubilejā!

Novēlam veselību un daudz baltu dieniņu!

Mētrienas pagasta pārvalde

LĪDZJŪTĪBAS

Balts eņģelis atnāca sapnī Un aiznesa tevi sev līdz. Tai baltajā, baltajā naktī, Kur nesāp, kur nesalst, kur silts. /A. Mūrniece/

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

Ārija Šcedrova, 69 gadu vecumā
Herta Siliņa, 87 gadu vecumā
Aleksandrs Kulajevs, 65 gadu vecumā

Lai vieglas smiltis aizgājējiem patiesa līdzjūtība tuviniekiem

Mētrienas pagasta pārvalde

Vairs manis neesot, Ak, neticiet, es esmu. Ar jums, starp jums, Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās. /I. Rudene/

Hertas Siliņas dzīves vārti ir aizvērušies.

Izsakām patiesu līdzjūtību visiem viņas tuviniekiem.

Mētrienas pensionāri

Cik salts šis rīts, – Klau, vēji staigā, Un kaut kur izgaisusi Tēva balss.

/S. Sīle/

Izsakām patiesu līdzjūtību Lolitai, Ričardam un Linardam, pavadot tēvu un vectēvu **Juri Romanovski** pēdējā ceļā.

Teresa Timofejeva un Valentīna Korotkiha

Turpinām tradīcijas, kas vieno un aicina darboties

No 8. līdz 17. decembrim Mētrienā bija skatāma raibu raibā, dažādiem darinājumiem bagātā amatnieku un rokdarbnieču darbu izstāde. Šogad tā bija tik plaša, ka ierastās bibliotēkas telpas izrādījās krietni par šauru, tāpēc izstāde “aizceļoja” uz tautas namu. Aizejošajā gadā ļoti veiksmīgi darbojies sieviešu klubs “Ābele”, realizējot divus projektus: “Šūšanas prasmju pilnveidošana” un “Aušanas darbi Mētrienā”. Visus, kam bija interese apgūt jaunas prasmes, gaidīja pieredzējušas meistares: Aiva Ozola mācīja šūt, bet Iveta Bonštete dalījās ar savām zināšanām aušanā. Ieguldītais darbs ir devis prieku ne tikai pašām darbu autorēm, bet līcis brīnumā ieplest acis arī apmeklētājiem. Spilgtās krāsas lakatos un tautis-

kajos brunčos, latviski pelēkais šallēs un sedziņās... un kur tad vēl košie dažādie šuvumi un adījumi... un izstrādājumi no koka... Izstādē pavisam skatāmi vairāk kā simts dažādi darinājumi un piedalījušies astoņpadsmit darbu autori: Māriete Siliņa, Daiga Locāne, Zane Beģe-Begge, Ligita Tumanova, Aiva Ozola, Ārija Jaško, Antoņina Krasovska, Daiga Podiņa, Sarmīte Miteniece, Ineta Āboliņa, Lilita Podiņa, Elīna Pētersīle, Daiga Ceiziņa, Sandra Murāne, Vita Zepa, Raivis Zeps, Iveta Bonštete, Anita Brimmere. Paldies čaklajām rokdarbniecēm un amatniekam! Paldies visiem, kas piedalījās pie izstādes veidošanas: Anitai, Aijai, Ligitai, Artūram.

Jolanta Vītola

Kristiāna Dāvida pamatskola (bijusī Kalna skola)

MUMS RAKSTA

Kristiāna Dāvida pamatskola ir neliela privātskola tepat kaimiņos Barkavas pagastā, ko daudzi pazīst ar nosaukumu Kalna skola. Skolā ir 15 skolotāji un 21 audzēknis gan no Madonas novada, gan tālākām vietām no visas Latvijas. Skolas sirds ir kristīga kopiena – cilvēki, kas dzīvo ar mērķi kalpot, strādājot skolā, kur kopā ar bērniem mācīties praktiskās dzīves iemaņas un savstarpējās attiecības. Lauku miers un klusums ir lieliska vieta, kur bez lieka stresa garīgi augt un mācīties.

Mums ir neliela bioloģiskā saimnie-

cība, kurā audzējam pārtiku savam pārtēriņam. Bērni līdzdarbojas praktiskajos darbos. Ēdienu gatavojam, izmantojot pašu audzētus produktus, un mīļākais saldaiss ēdiens ir mājās gatavotais saldējums no skolas dārzā audzētām ogām.

Bērniem ir iespēja papildus nodarboties ar sportu, mākslu, amatniecību un mūziku, mācoties spēlēt pūšamos instrumentus, klavieres, bungas un ģitāru.

Skolā apgūstam angļu un vācu valodu. Vācu valodu mums māca mētrieniete skolotāja Ināra Krjukova. Šobrīd pie mums ir brīvprātīgā Mirjam no Vācijas un viņa secina – tas skolotājas Ināras nopelns, ka bērniem vācu valoda ir ļoti

labā līmenī.

Lieliska pieredze ir uzņemt brīvprātīgos ne tikai no dažādām Eiropas zemēm, pie mums ir bijuši jaunieši pat no Malaizijas, Japānas, Ķīnas, Indijas, Taivānas, Kolumbijas, Meksikas, ASV un Kanādas.

Kaut arī skolas nosaukumi laika gaitā ir mainījušies, skolas misija paliek – mēs gribam iegūt jaunu sirdi, jaunas acis un ausis, lai mācību procesam redzētu jēgu – kļūt pilnīgiem kā Dievs ir pilnīgs, lai mēs būtu svētīta tauta un Latvijas Valstij ir pamats pastāvēt un mūsu neatkarības gadī nebūtu velti izniekoti.

Skolas kolektīvs

Edgara Svikšas piemiņai

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

1956. gada 14. jūnijā iesākās Edgara Svikšas dzīves ceļš. Dzīves pavediens pārtrūka 2021. gada 3. septembrī, pēdējā atdusas vieta ir Saikavas kapos. Tagad cilvēki dzīvo ilgāk. Arī Zinaidas tēvs un māte Silavi bija ilgdzīvotāji, kuru mūžs pārsniedza 90 gadu desmitus. Savulaik Zina bija Cēsaines sviesta – siera rūpniecības administrācijas augsta amatper-

sona. Atceros arī, kā kopīgiem spēkiem, bet galvenokārt Zinaidas Svikšas pūlēm, centāties atjaunot Piensaimnieku sabiedrību „Pamats”. Bija izdevies noreģistrēt, bet, diemžēl, praktiska darbība nenotika, jo pietrūka sabiedriskas atsaucības. Vēlāk, kad ģimene nodarbojās tikai ar mājāsaimniecību, varēja pie Zinas pasūtīt gardu sieru, kuru Edgars ar mašīnu piegādāja pasūtītājiem. Zina un Edgars bija ilggadīgi Mētrienas mednieku un makšķerņu kolektīva biedri. Edgars

raksturojas kā draudzīgs, izpalīdzīgs un korekts attiecībās ar līdzcilvēkiem. Kopā ar dzīvesbiedrīti Zinaidu saimniekoja savā piemājas saimniecībā „Jošmaļi”. Medībās bieži redzējām Edgaru un Zīnu staigājot kopīgas meža takas un ierīkojot medību vietas. Mētrienas mednieku kolektīva valde izsaka līdzjūtību Zinaidai un visiem Edgara tuviniekiem.

Ilmārs Grudulis

Hertas Siliņas piemiņai

Herta Siliņa dzimusi 1934. gadā Arnolda un Martas Riekstiņu ģimenē, Mētrienas pagasta „Uzkalnos”. Jaunībā strādāja pastā par telefonisti, vēlāk kolhozā „Lidums”, Vintiešu fermā par slaucēju. Satika savu mūža mīlestību Jāni (tautā sauktu par Kondrādu). Ģimenē uzaudzināja trīs bērnus – meitu Sarmīti, dēlus Aivaru un Gati.

Herta bija jautras dabas cilvēks, tāpēc viņai patika apmeklēt teātri un koncertus. Labprāt gāja dejot uz deju kolektīvu pie savām dāmām. Viņa izbaudīja mūziku un dejas ritmu. Tur dzirkstīja humors un jautrība, kas deva jaunu spēku

ikdienas smagajam solim. Kā Herta pati teica – dārzs un lopiņi arī ir viņas hobijs. Viņa ieklausījās savā intuīcijā. Bija zemes cilvēks, tāpēc šie darbiņi viņai veicās.

Mammas ceptā maizīte garšoja gan lieliem, gan maziem, tika cepta sev, kaimiņiem un draugiem, tika vesta arī uz tālākām valstīm. Speķa pīrādžiņi saimes saietos bija lielākais našķis – paši kusa uz mēles.

Kad rudens darbi galā, tad rokās nīrbēja adāmadatas. Tapa skaistiem rakstiem izdaijoti dūraiņi un neskaitāmi pāri siltu zeķīšu – lieliem un maziem. Bērni, mazbērni, mazmazbērni un nā-

košā paaudze – vēl divi mazulīši – kopā liels pulciņš sanāca, tas lielākais prieks sirsniņai. Par visiem vajadzēja interesēties un padomāt.

Herta vienmēr interesējās par to, kas notiek pagastā un arī citur pasaulē. „Tagad tādas jaunas tehnoloģijas visās jomās, agrāk par tādām lietām cilvēki nevarēja iedomāties. Cik vieglāka dzīve ir kļuvusi: veļas automāti, elektriskās krāsnis, ūdens mājā... Gribētos zināt, kas vēl būs pēc manis”, tā prātoja Herta...

Hertas Siliņas tuvinieki

Medības novembrī, decembrī

MEDĪBAS

Visveiksmīgās medības notika decembrī – 3., 4. decembrī, 11., 12. un 13., 14. decembrī. Mētrienieši nometēja 16 dzīvniekus. Šāvienu skanēja daudz, bet ne visi bija trāpīgi. Šeit atzīmēsim pēdējos

medniekus, kuri šāva attiecīgi dzīvnieku sugai: mežacūkai pēdējais šāva Jurgis Eglītis, aļņu govij šāva Uģis Irbe un Intars Jurgis, nenoteiktā aļņu grupā šāva Intars Jurgis, aļņu teļam šāva Kaspars Rozītis. Veiksmīgs bija Valdis Kaminskis, no viņa lodes krita staltbriežu teļš un gov. Aļņu medību termiņš beidzas 31. decembrī,

liekas, ka atlikušos divus dzīvniekus realizēs. Stirnu medību termiņš beidzās 30. novembrī. Nav nelaieme, ka pieci seši stirmāži netika nometīti. Toties sliktāk ir tas, ka no limita palika nenomeditas ap divdesmit kazas un kazlēni. Tas pasliktina nākošo stirnu populāciju.

Ilmārs Grudulis

Jaunās grāmatas

BIBLIOTĒKĀ

Arī šogad Mētrienas pagasta bibliotēka īsi pirms Ziemassvētkiem saņēma dāvanu no LNB – 18 grāmatas no projekta „Grāmatu iepirkuma programma publiskajām bibliotēkām”. Piedāvāto grāmatu klāstā lielāka daļa ir latviešu autoru darbi, starp kuriem atradīsiet gan detektīvus: Aijas Miķeles „Zirneklis” un Baibas Zīles „Dzīves simulācija”, gan apgāda „Zvaigzne ABC” romānu konkursa laureātu, Mērijas Elizabetes Kalniņas romānu „Sapnis par viņu un mūziku”. Kopā ar Maiju Miglu-Streiču izstaigāsiet „Matildes gadsimtu” – autores pirmo romānu, kurā viņa dalās atmiņās par savu vecmammu... bet Baiba Zīle padalīsies ar jums savā 12 dienu tievēšanas stāstā grāmatā „Rausītis un karma”. Dzintras Žuravskas darbu cienītājiem – romāns „Taureņa lidojums ugunī”, bet tiem, kam vairāk pie sirds psiholoģiska rakstura

darbi – Helēnas Oras grāmata „Panika”. Psihoterapeita palīdzību pāru attiecību jautājumos varēsiet rast Gata Līduma grāmatā „Pāru būšanas [ne] būšanas”. Tiem, kam patīk biogrāfijas – Margarītas Vilcānes, Gunāra Jākobsona un Alfrēda Čepāna vaļsirdības... Ārzemju literatūru šoreiz pārstāv četri ziemeļvalstu autori

un Tara Vestovera ar romānu „Izglītota”. Bibliotēkā tāpat pieejams ilgi gaidītais Lūsindas Raiļas māsu turpinājums – pēdējā grāmata „Pazudusi māsa” un, pateicoties Mārites Ceirules dāvinājumam, jaunais Daces Judinas romāns „Uz dzīvību un nāvi.”

Sagatavoja **Jolanta Vītola**

Ziemassvētku zvaigznītes

LAUKSAIMNIECĪBA

Pēc daudzu gadu pārtraukuma pie mums „Jaunrēs” pērnajos Ziemassvētkos uzradās lopiņi – desmit Aberdīnangus gaļas šķirnes brūnāļas un melnītes ar visiem ciltsrakstiem. Iesaucām par Ziemassvētku zvaigznītēm, jo smalkos vārdus – Belinda, Dominika, Skārleta vai Dollija un citus bija grūti uzreiz ielāgot. Latviskais zemnieka gēns iesākumā raisīja nemieru par to, kā gan lopiņiem klāsies bez tradicionālās kūts, cauru gadu dzīvojoties pa lauku. Tādēļ pusaudzītes sagaidījām no siena ruļļiem ierīkotā ziemas aplokā ar nojumi, kurā patverties no nokrišņiem un stiprāka vēja. Drīz sapratām, ka lopiņi āri jūtas tīri omulīgi pat ziemas spelgoni, galvenais, lai pietiekamā daudzumā būtu barība, tīrs ūdens, minerālvielas un pakaiši. Lielā ganāmpulkā augušas, teles sākumā cieši turējās tikai savā pulkā. Pamazām veidojām savstarpējās attiecības gan praktiski, gan teorētiski, saimniekam apgūstot bioloģisko lopu pārraudzības kursu.

Izbīli piedzīvojām kādā jaukā aprīļa dienā, kad ganību aploki vēl nebija ierīkoti. Vārtiņu aizbīdnis bija palicis vaļā, un telītes kā Blaumaņa velniņi, pirmoreiz ieraudzījušas skaisto, plašo Die-

va pasauli, tūda! metās to izlūkot. Kamēr mans izmisušais sauciens: „Gočas, gočas” iesprūda tepat mājas pagalmā, tikmēr viss pulks jau bija tālumā pie Muižupītes. Bizošana ir īsts bara instinkts. Tā kā barvede Mare izrādījās saprātīga īpašuma robežu zinātāja, tad pirmais ceļojums ātri vien beidzās mājā pie miltu blodas.

Negaidīts trācis izcēlās vasarā pēc lielajām lietavām, kad kāda odze bija atradusi sausāku vietu pie siena barotavas.

Ar lielākiem meža kustoņiem attiecības itin labi noregulē elektriskais gans. Stirnas un aļņi jau ielāgojuši ganību aprises – kā vasaru, tā ziemu disciplinēti pārvietoja pa izplauto robežjoslu. Riekstu laikā uz siena ruļļiem šad tad varēja manīt vāveres lēkājām. Pēdējā sniegotajā nedēļā garā pakaišu josla bija gluži vai paradīze zīlēm un zvirbulēniem.

Veiksmīgi pārlaidušas aizgājušās vasaras karstumu, dundurus un lietavas, šoruden mūsu jaunkundzes jau sāka lūkoties pēc kavaliera. Tādēļ tagad ganāmpulkam pievienojies bullis Alans no slavenās Baltinavas (atceramies baltinaviešu dramatiskā kolektīva izrādi „Ontans i Anne” jeb „latgola.lv”). Atliek vien vēlēties, lai Ziemassvētku un Jaungada nakts būtu zvaigžņota debess, tad pēc ticējuma lopu labi izdosies. Vēl Ziemassvētku nakti esot jāiet vienatnē uz lopu kūts gulēt, jo tanī naktī visi lopu runājot, kas notiks

nākošā gadā.

Lai viss vērsās uz labu, lai katrā mājā valda sirdsmiers, veselība un labklājība!

Lilīta Mālniece

*Prieks ir izstarot un izdalīt.
Izdalīt to, kas mums pieder, vienalga, vai tā, būtu
maize vai māja, domas vai sapnis,
un zināt, ka ir kāds, kas to saņem.*

/Z.Mauriņa/

Gaišus un mierpilnus Ziemassvētkus!

*Lai Ziemassvētku mirdzums ienes mieru Jūsu
sirdīs un mājās, dāvājot gaišas domas un ticību
labajam 2022.gadā!*

Sandra Lauva

Madonas novada bāriņtiesas locekle

Mētrienas pagastā.

Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,

Veselību pašam un veselus mīļos,

Laiku zvaigžņu skaitīšanai,

Mazus brīnumus ikdienā

Un lielus brīnumus sirdī,

Engēli uz pleca un mīļus cilvēkus blakus,

Mīlestību pret Dievu, sevi pašu

Un mīlestību pret pasauli aiz loga.

Sociālā darbiniece Iveta Čulkova

**Tik balts un kluss...
Krit zemei pāri mirdzošs zvaigžņu
pakavs,
Un gaišām rokām skaudams zemes
telpu
Nāk senais, mīlais Ziemassvētku
vakars.**

***Gaišus Ziemassvētkus katrā
mājā, ikkatrā sirdī un lai
veiksmīgs, veselīgs un bagāts
Jaunais gads!***

Jolanta Vitola

**Ar mīlestību, cerību un prieku
Es šodien visas sveces iededzu,
Lai katru sirdi silda liesma,
Tik siltām laimes liesmām ielīstot.**

**Vien tikai mazuliet, mazlietiņ,
Un Ziemassvētku brīnums nāks,
Kad katrā mājā rotās egles,
Un Ziemassvētku rūķis runāt sāks.**

/I. Erbreidere/

**Lai katrā mājā un katrā sirdī
ienāk miers, gaišums un cerība!
Priecīgus Ziemassvētkus!
Laimīgu Jauno gadu!**

**Pagasta pārvaldes lietvede
Valda Otvare**

**Neraudāt par to, kas bijis,
Nebīties par to, kas rīt,
Tikai saudzīgi un droši
Savu vāgu taisnu dzīt".**

/Knuts Skujenieks/

**Lai Jaunajā gadā piepildās sapņi
par labu veselību, satiecību, sirdsmieru!
Lai optimisms un līdzcilvēki palīdz
tos piepildīt!**

Pasta darbinieces Lāsma un Lelde

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90012689100, pagasta pārvaldes tālr. 64826034.
Redkolēģija – Ilona Zalāne, Valda Otvare, Jolanta Vitola, Līga Pastare, Marija Beģe-Begge, Laura Biķerniece,
Esmeralda Auziņa, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 25767030